

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Confessor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

Confessor.

Confessorem eligere potest, qui habet curam animarum, ut parochus, & prælatus religionis exemptæ, & Vicarius Episcopi, item Cardinalis, & Decanus, & Archidiaconus; potest & Cardinalis dare suæ familiæ confessorem. vid. Nav. in c. placuit cit. n. 29. & 38. Tol. l. 3. c. 15. n. 8. & 9.

Familiæ Episcopi confessor est parochus proprius, vel Ecclesiæ cathedralis; peregrinorum verò & vagabundorum & mercatorum, vel mercimoniorum vagantium parochus loci, vel alioqui approbatus confessor. Vide Tol. l. c. n. 11. & 12. De peregrinorum, & vagantium confessario Joan. Madin. q. 31 l. c.

Regulares non possunt laicorum, aut etiam clericorum sæcularium confessiones audire, nisi à suis prælatis ad hoc munus propositi, obtineant approbationem ab Episcopis, in quorum diocesis confessiones sunt audituri. Prælati tamen regulares possunt probabiliter audire sæcularium confessiones sine approbatione Episcopi. Ita DD. Salmanticensis apud Ant. de Spiritu S. de pæn. tr. 5. d. 13. sect. 4. n. 861 contrarium probabilius. Non potest Episcopus quem reperierit & doctrina, & aliis requisitis idoneum non approbare; neque quem prævio examine, ut simpliciter idoneum semel approbarit, rursus examinare; potest ejus tamen successor.

Probabilis est sententia, asserens regulares approbatos in una diocesi posse in alia, & ubique terrarum audire confessiones, Ita juxta Clem. 7. & Sixt. V. Cordub. Præpos. Corninch, Baun, Mart. à S. Joseph, Amicus, &c. quos refert & sequitur Ant. à Spiritu S. in direct. confess. de pæn. t. 5. d. 13. sect. 13. n. 869. contraria probabilior est.

Parochi possunt sibi eligere confessorem sacerdotem simplicem non approbatum ab Episcopo, etiam post Tridentinum conceditur hoc in cap. fin. de pæn. omnibus superioribus, habentibus etiam alium superiorem; sed hoc privilegium ample accipiendum est: ergo. Neque hoc privilegium à Tridentino revocatum, cum sit insertum corpori juri; cui non videtur derogandum. Anton. à Spiritu S. ib. d. 12. sect. 1. n. 835.

Quisquis sæcularis & regularis potest sibi eligere sacerdotem simplicem ad confessionem venialium, & mortalium
semel

semel confessorum: quia hæc potestas ab Ecclesia simplicibus sacerdotibus communicatur; nec ullus Papâ inferior hanc auferre potest. Ita cum Perez. Anton. à Spiritu S. *ubi sup. sect. 2. n. 840 &c.*

Moniales subjectæ regularibus possunt confiteri sacerdoti regulari vel sæculari, à suis Prælatibus regularibus designato; etsi non sit ab Episcopo approbatus; secus si sint subjectæ Episcopo, tum ab hoc approbandus. Ita cum multis Anto. à Spiritu S. *de pœn. tr. 5. d. 13. sect. 2. n. 856.* nec obstat Bulla Greg. xv. quæ necdum executioni mandata & publicata, sed suspensa. Idem *ibid.* Procedit hoc, inquam, in regularibus exemptis, secundum S. Cong. Card. declarationem in *constit. 18. Greg. xv. edit. an. 1621.*

Approbatus in uno Episcopatu, sive sæcularis, sive regularis an per bullam aut jubilæum possit eligi in toto orbe? alii dicunt confessorem eligendum esse approbatum ab Episcopo confessarii; alii ab Episcopo pœnitentis; alii ab Episcopo loci actu contentis; alii denique probabiliter dicunt sufficere approbatum à quocunque ordinario, quorum 15. vide apud Anton. à Spiritu S. *de pœn. d. 13. sect. 6. n. 903.*

Habere ordinariè duos confessores, alterum cui gravia dicas, alterum cui levia, ut probus habearis, quidam dicunt esse p. m. ob illud confessorem; iecus verò esse, si semel ac iterum fiat ob pudorem & verecundiam. Vide Vival. *l. c. m. 63.* Sylv. *l. c. §. 6. Vict. num. 96.* Navar. *c. 21. nu. 40.* dicit, id p. m. esse cum hoc fit in finem mortiferum; & bonum esse, si bonus sit finis, unum leviora, alii graviora explicare, ad retinendam existimationem, contr. Syl.

Potest confessor jurare se nihil scire, imò nihil se audisse tale in confessione, subintelligendo, sic, ut dicere teneatur: eodemque modo potest pœnitens jurare se nihil, aut nihil tale dixisse in confessione. Nav. *ib. n. 22.* Val. *p. 3. l. c.* Sic ut) Nav. *ib. nu. 10.*

Non est contra sigillū dicere, iste mihi confessus est peccata sua, vel peccata venialia, modò nihil prodat in particulari. Usurarius publicus non est admittendus ad confessionem antequam det cautionem de restitutione usurarum. *vid. c. quamquam de usur. l. 6. Tol. l. 5. c. 36.*

Confessor in gravioribus dubitationibus non potest quâcumque opinionem, quæ illi (per errorem forsitan) probabilis videri posset, amplecti; sed doctiores, piosque confessarios

rios consulere tenetur, ne temeritate ductus animabus periculum creet, sibi que exitium infelix, ex *Salon. in 2. 2. q. 6. art. 4. contr. 2. col. pen.*

Quando confessor uti possit notitia confessionis, docet *Sot. l. cit. de rat. teg. vide de hac re Sanchez fuse differentem, l. 3. a 16 n. 2. ubi relicta communi sententia, putat confessionem ita debere se gerere, ac si nihil audivisset ita Fu. confessor. n. 7. Bann. 2. 2. q. 33. art. 8. ad fin. Hoc suis præcipit confessariis Claud Aquav Præpos. Gener S. I. & Clemens VIII. anno 1594. die 26. mens. Jan Regularibus præcepit, ne notitia confessionis utantur ad externam gubernationem.*

Confirmatio.

Vide v. *Sacramentum.*

1. Confirmatio est sacramentum, quo homo viator baptizatus inungitur in fronte ab Episcopo cum chrismate, & præscripta verborum forma, ad fidei robur consequendum. Hoc sacramentum fuit institutum in die ultimæ Coenæ, quo ad materiam & formam; non vero quando Christus parvulis manum imponebat. Non est necarium necessitate mediæ, neque necessitate præcepti. Unde non peccat mortaliter, secluso contemptu, vel alia circumstantia, qui confirmationem sponte omittit. Minister Confirmationis, regulariter loquendo, est Episcopus ordinatus; nullusque præter Episcopum potest consecrare Chrisma, *tom. 1. de Confirmatione, disp. 3. quasi unic. punct. 1. n. 1. & seq.*

2. Summus Pontifex potest committere facultatem confirmandi simplici Sacerdoti Potest Episcopus degradatus & excommunicatus validè confirmare, etiam si ipse confirmatus non esset; non potest tamen Episcopus confirmare, & actus Pontificales exercere extra suam diocesim: secus dicendum de prima tonsura, quam conferre potest in alterius diocesi, *ib. punct. 2. n. 5. & seq.*

3. Abbas qui non est Episcopus, non potest confirmare, sicut nec simplex Sacerdos de licentia Episcopi tantum, *ib. n. 7. & 8.*

4. Susceptor hoc sacramentum habeat intentionem formalem, aut virtuales, similiter & gratiam. Nec suscipiens, nec administrans debet esse necessario jejunos; nec administrare necesse est in die festo, *ib. n. 13.*